

TRUYỆN
TRANH



TẬP 17

TỬ NHA CƯỚP TRẠI ĐUÔI BINH THƯƠNG



thuongmaitr

TẬP 17

TỬ NHA CƯỚP TRẠI,
ĐUỔI BINH THƯƠNG

KIM KHÁNH

vẽ

SƠN LÂM

soạn lời

(Theo truyện "Phong Thần Diễn Nghĩa" của Trung Hoa)

NHÀ XUẤT BẢN LONG AN

1991

thuongmaitr



Huỳnh Tiêu thấy Lão Tử vào trận, liền lấy Kim dao tiên quăng lên. Lão Tử đưa tay áo ra, lập tức Kim dao tiên chui vào nắm gọn trong đó. Bích Tiêu ném Hồn nguyên châu lên, Lão Tử liền lấy Phong hỏa bồ đoàn ra, sai Huỳnh Cân lực sĩ thâu Hồn nguyên châu đem về cung Ngọc Hư. Ba vị tiên cô tức giận hét lớn: "Lão Tử, ngươi thâu phép báu của ta, không thể nhin được!".



Vân Tiêu múa gươm xuống chém, Lão Tử lấy bức Càn khôn sai Huỳnh Cân lực sĩ bọc Vân Tiêu đem nhét dưới chân núi.



Huỳnh Tiêu vung gươm chém Nguyên Thi, Nguyên Thi liền quăng Tam bửu ngọc Như ý lên. Ngọc Như ý đánh trúng đầu, Huỳnh Tiêu nhào xuống đất chết tươi.



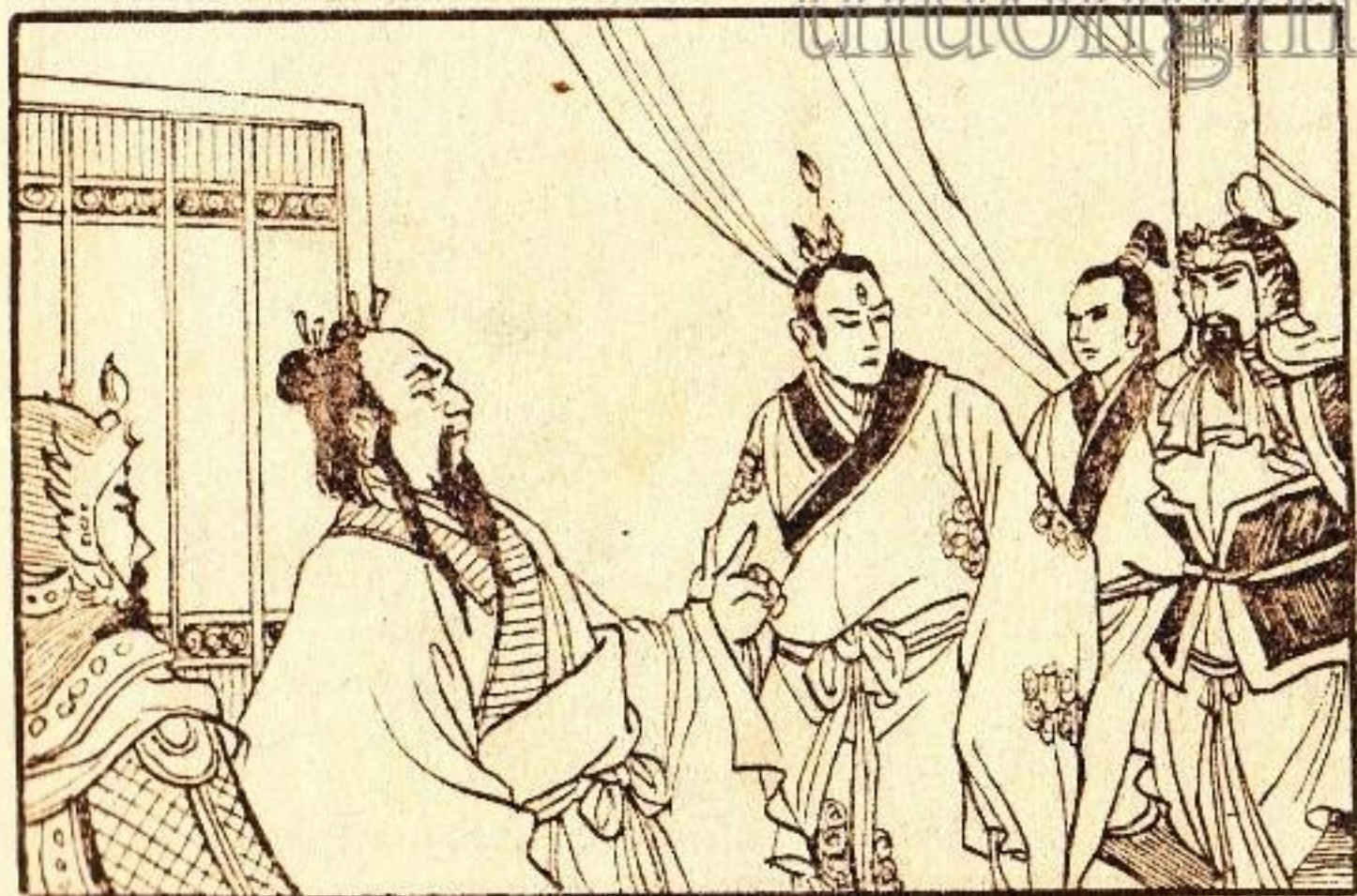
Bích Tiêu thấy hai chị em chết trong nháy mắt thì vô cùng tức giận lướt tới. Nguyên Thi liền mở nắp một cái hộp, lập tức Bích Tiêu bị hút chui tọt vào trong hộp, thân xác bị tiêu rụi ngay.



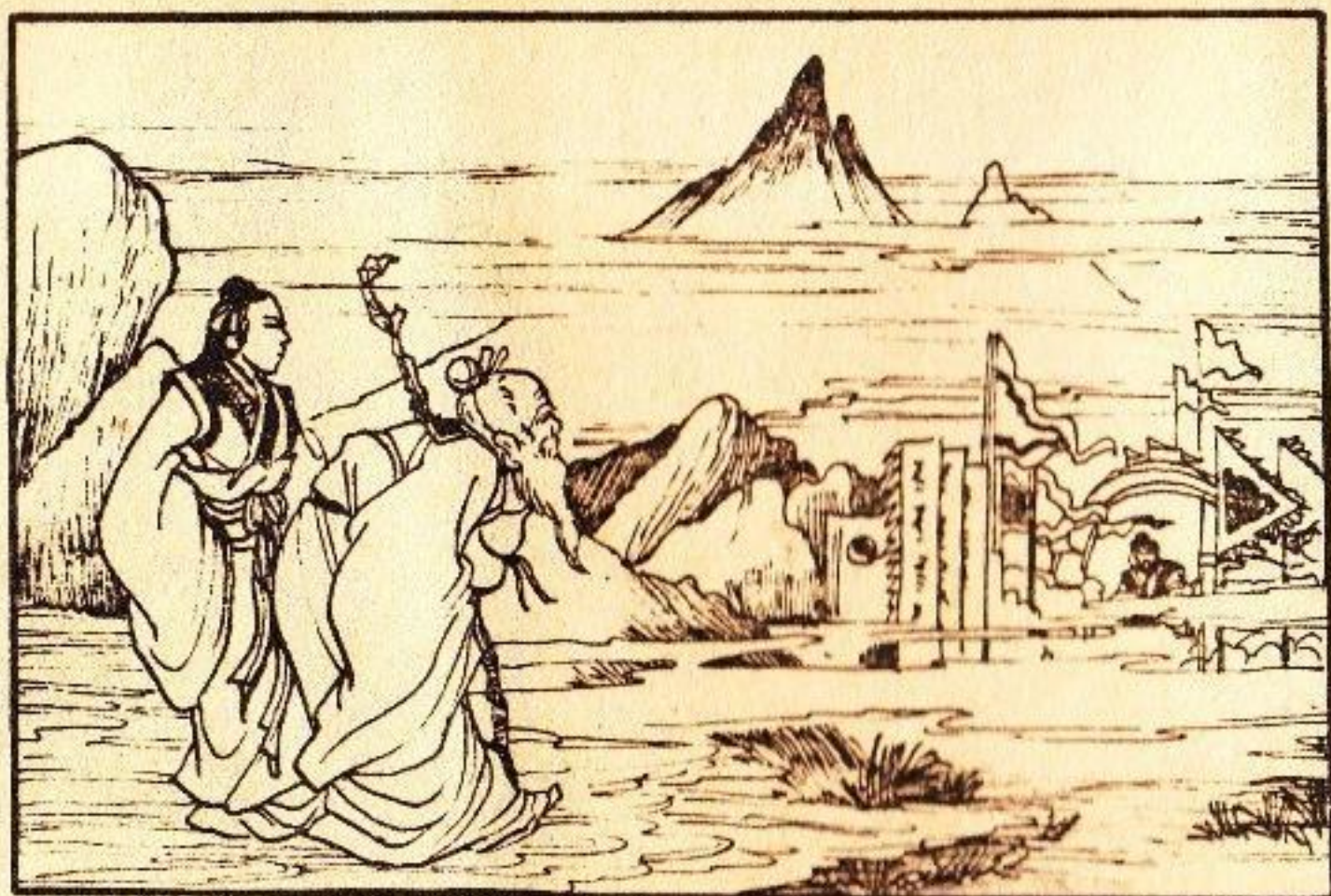
Lão Tử và Nguyên Thi đồng võ tay một cái, sấm sét nổ tung, trận Huỳnh Hà bị tiêu hủy. Lão Tử đưa các đồ đệ của mình trở về Lư Bồng, sau khi làm cho tất cả tỉnh dậy.



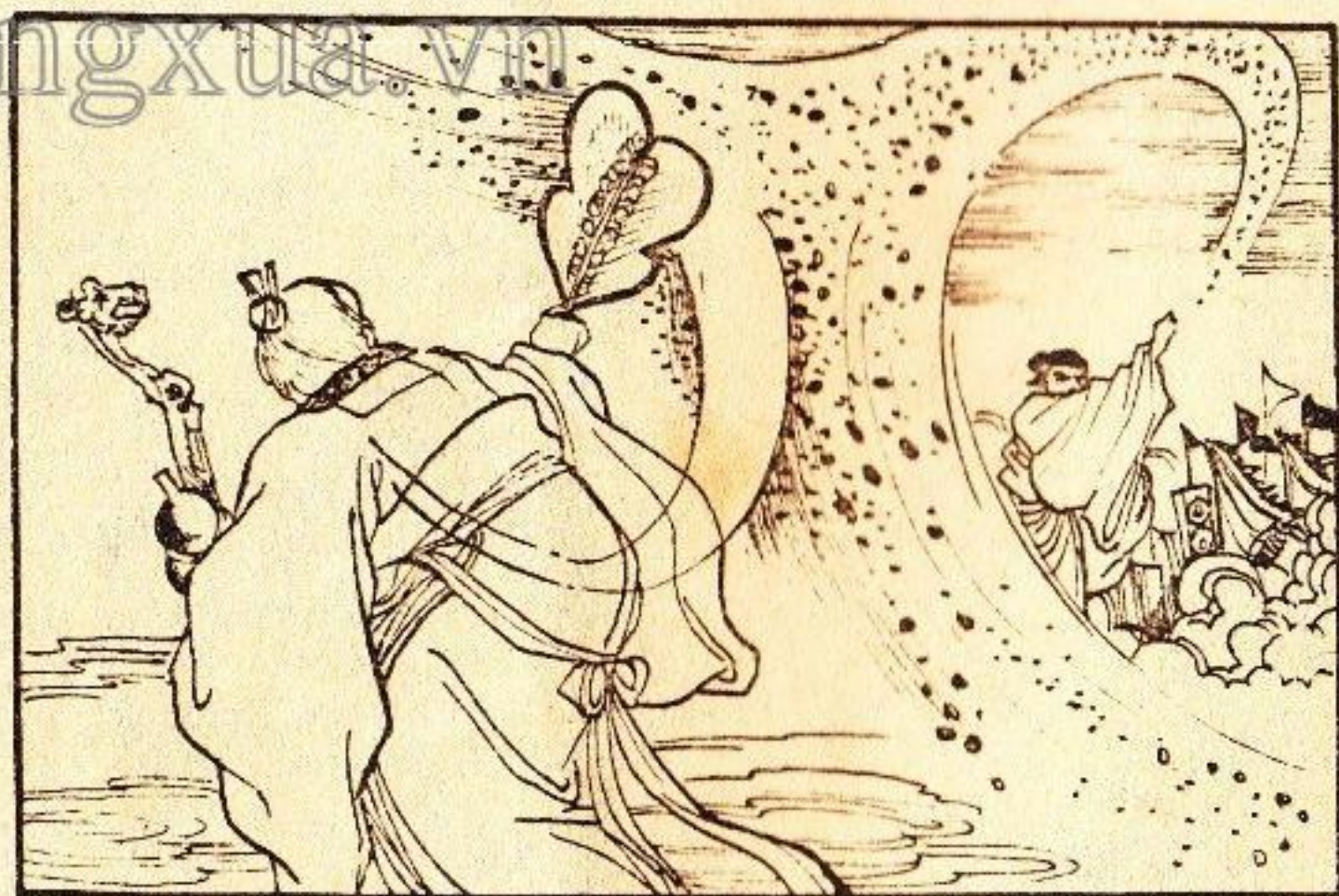
Thê Vân và Hạm Chi đứng trên đài bát quái thấy Lão Tử phá được trận, cứu được đệ tử, liền quay về báo cho Văn Trọng hay. Văn Thái sư liền viết biểu về Triều ca xin Đặng Cửu Công ra tiếp chiến.



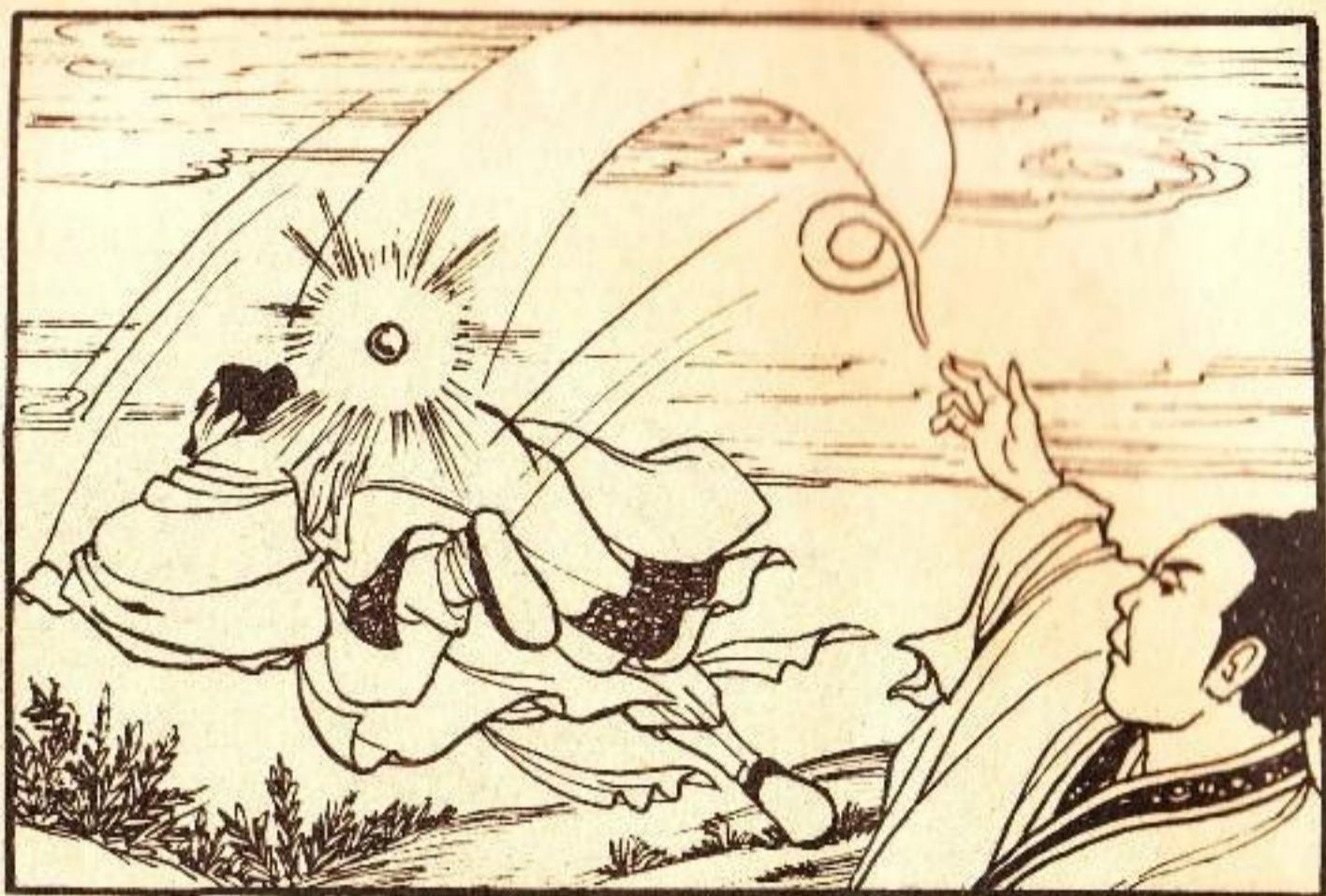
Trong thành Tây Kỳ, các tiên đồng nhóm tiên Lư Bồng, bàn việc phá trận Hồng sa, giải cứu Võ Vương. Nhiên Đăng ra lệnh: "Ngày mai sẽ phá trận".



Rạng ngày, Nam Cực tiên ông và Bạch Hạc đồng tử đến trước trận Hồng sa khiêu chiến. Trương Thiệu xin với Văn Trọng để mình ra tiếp chiến.



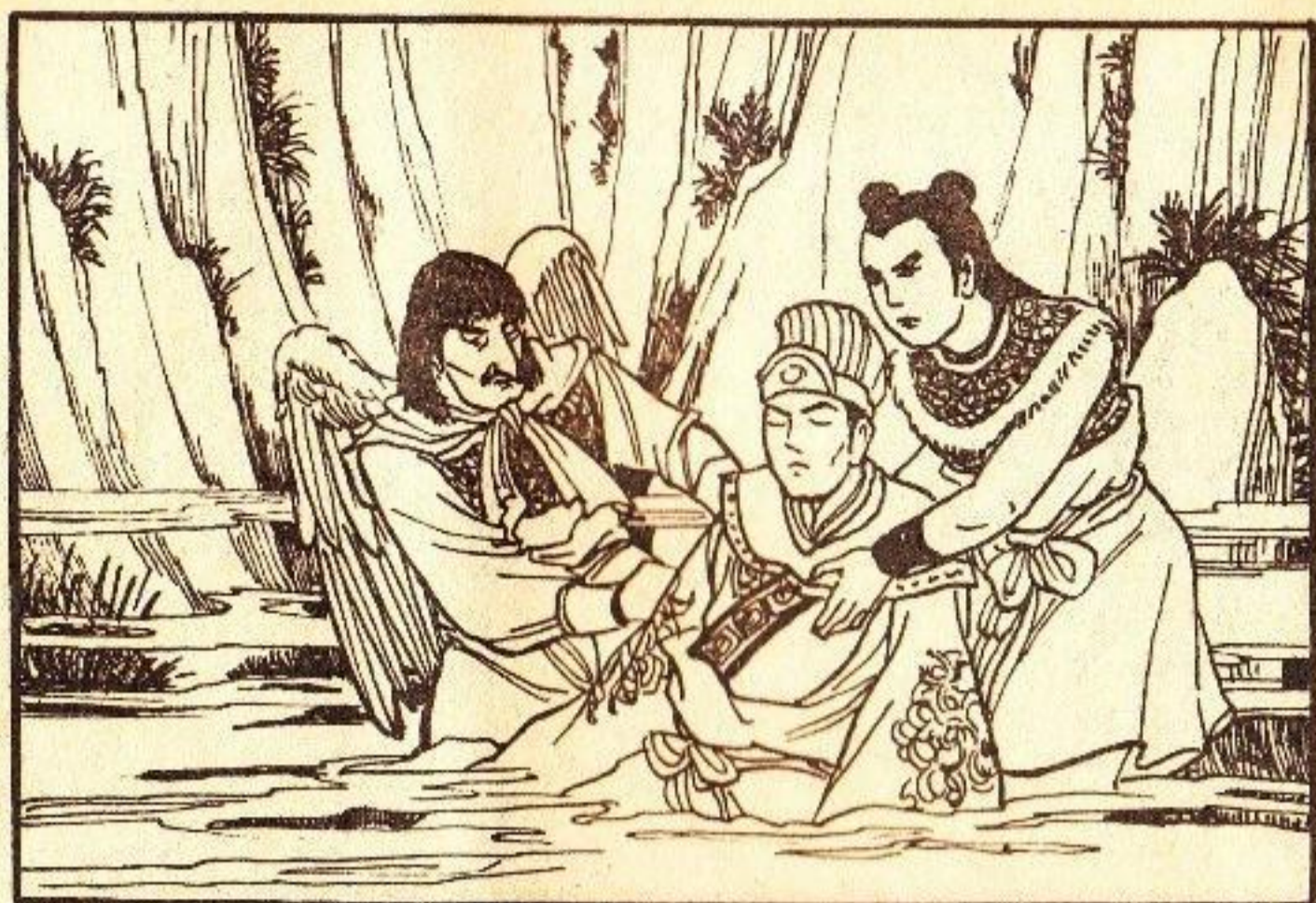
Đánh nhau được mấy hiệp, Trương Thiệu bỏ chạy vào trận. Thầy trò Nam Cực tiên ông đuổi theo. Trương Thiệu làm phép vãi Hồng sa xuống, Nam Cực cầm quạt Thất tinh quạt mấy cái, tức thì Hồng sa bay mất hết.



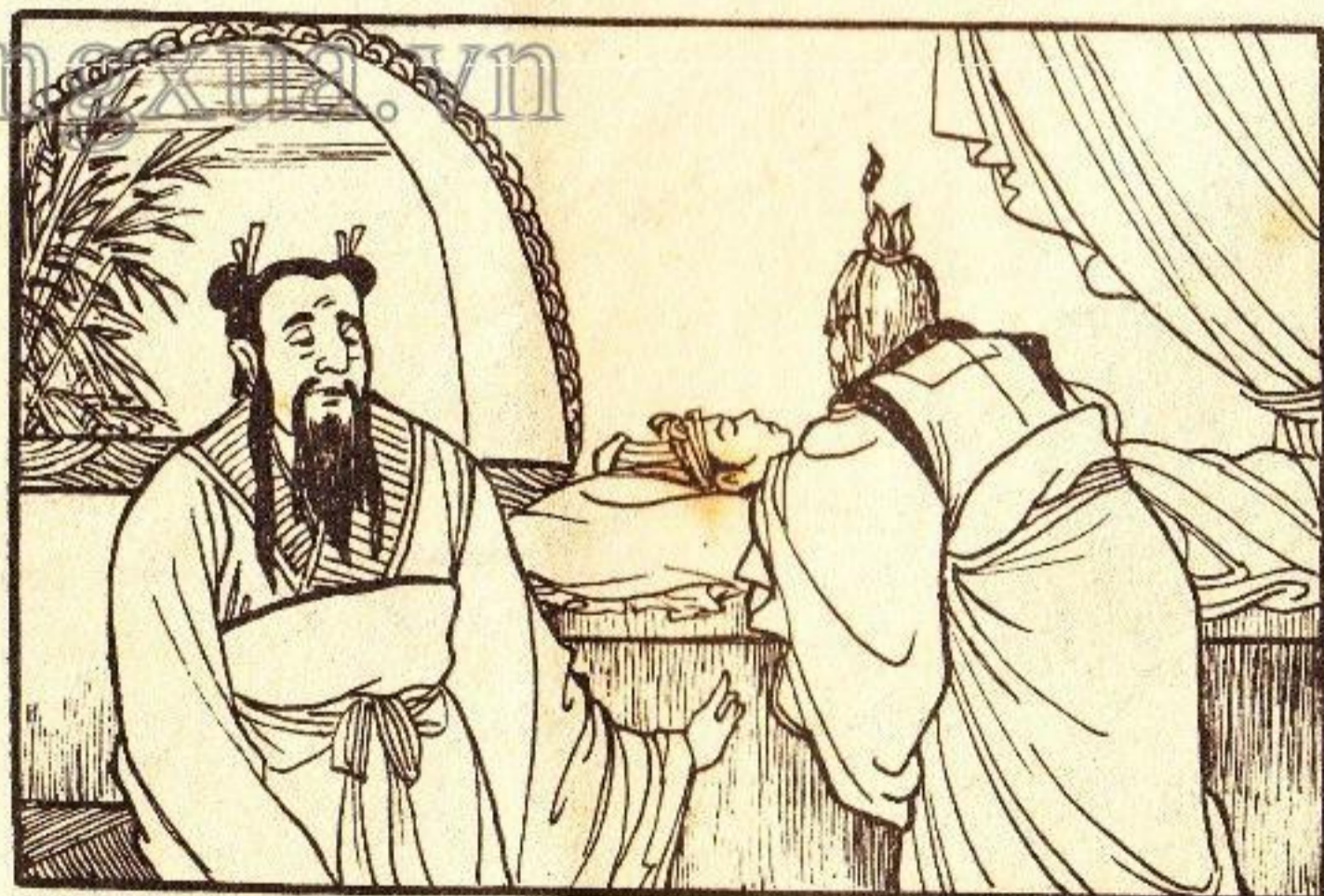
Bạch Hạc đồng tử liền ném ngọc Như ý, đánh trúng lưng Trương Thiệu té nhào xuống đất. Bạch Hạc dùng bửu kiếm chém đầu, hồn Trương Thiệu liền bay lên đài Phong Thần.



Nam Cực tiên ông phá trận xong liền chỉ tay xuống hầm nhốt Võ Vương và các đệ tử. Sấm nổ vang lên một tiếng, Lôi Chấn Tử và Na Tra vùng ngồi dậy.



Hai tướng xúm lại đỡ Võ Vương thì thấy Võ Vương không còn hơi thở, con ngựa đã bị rũ xương mọc thành nấm từ lâu. Hai tướng liền đưa Võ Vương về thành.



Tử Nha ôm thây Võ Vương khóc nức nở. Nhiên Đãng nói: "Lúc Võ Vương đi phá trận, ta đã vẽ bùa trấn yểm, số Võ Vương mắc nạn đủ 100 ngày, ta sẽ có phép cứu lại". (Lúc đó, Võ Vương đã bị nạn hơn 90 ngày rồi).



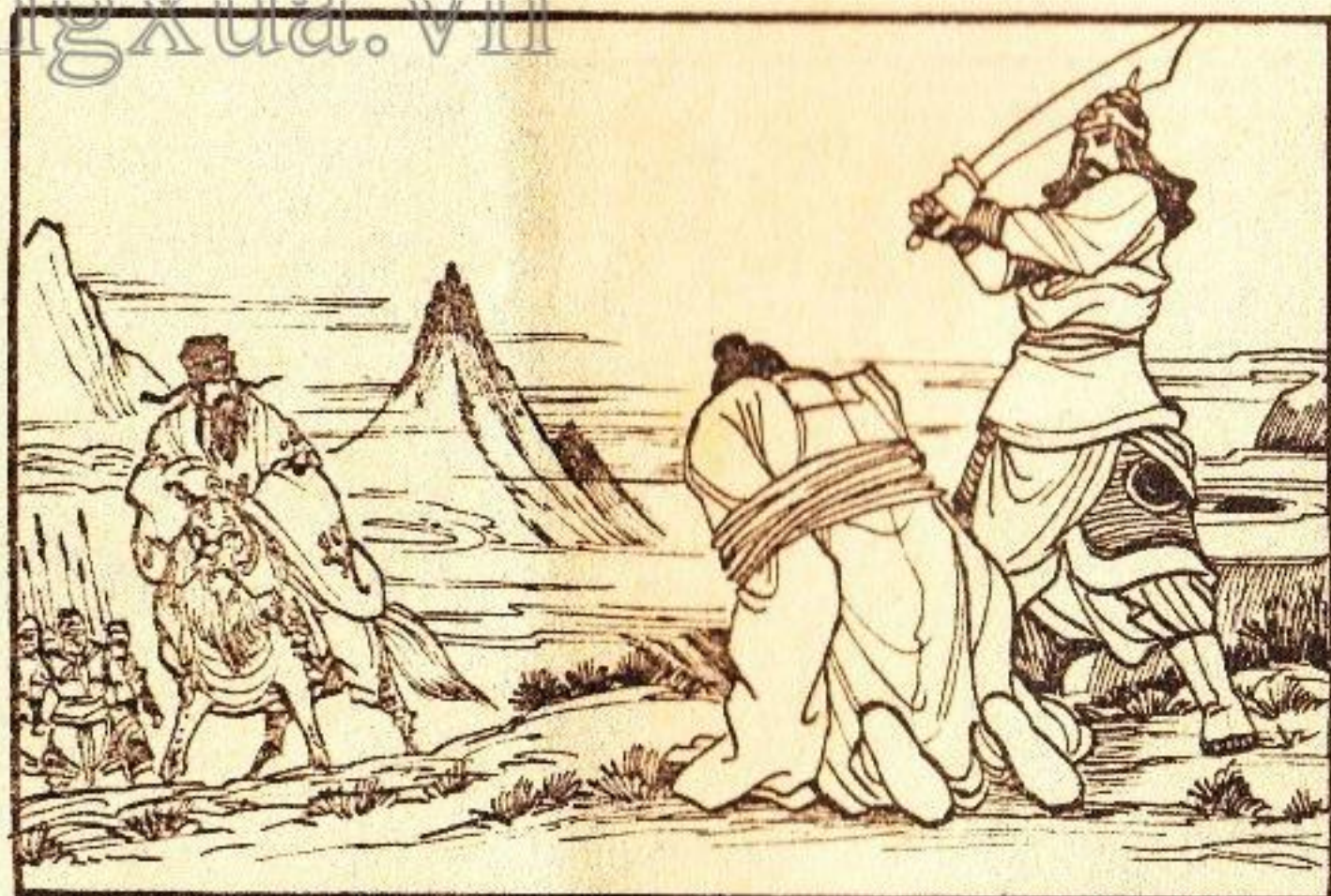
Đúng 100 ngày, Nhiên Đãng nghiền một hoàn thuốc đổ vào miệng Võ Vương. Chỉ trong 2 giờ, Võ Vương sống lại. Bá quan đều đến chúc mừng.



Mấy hôm sau, Văn Trọng đang trông chờ Đặng Cửu Công đem quân tiếp chiến thì được tin báo Tử Nha cùng bộ hạ đến khiêu chiến.



Văn Thái sư liền dẫn 4 tướng và 2 vị tiên cô xuất trận. Từ Nha nói: "Nay khí số nhà Thương đã gần tuyệt, Thái sư không biết hay sao mà chưa chịu lui binh?".



Từ Nha lại truyền đem Triệu Giang xuống khỏi cột cờ rồi mang ra chém đầu trước mặt Văn Thái sư. Linh hồn Triệu Giang cũng bay lên đài Phong Thần.



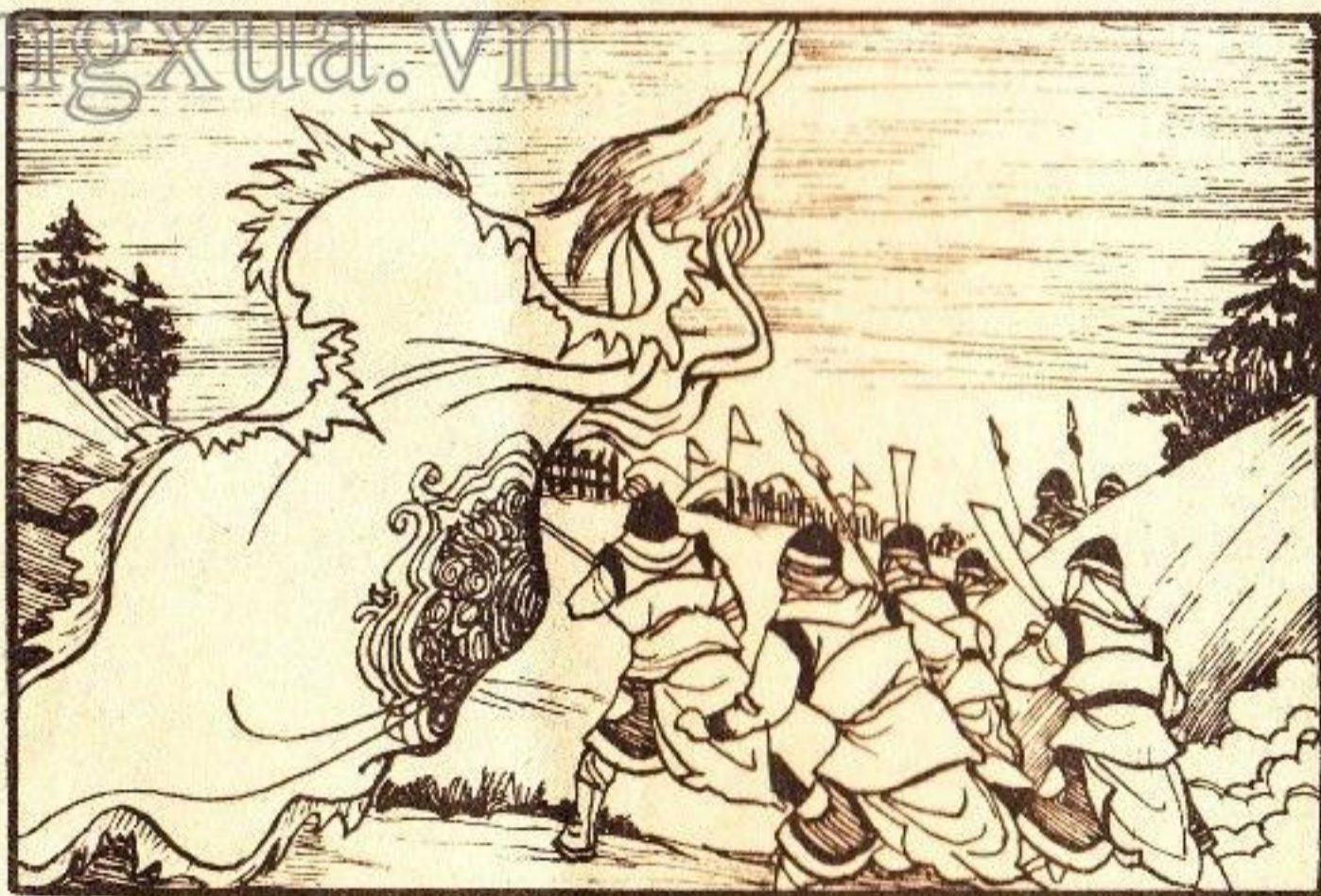
Văn Thái sư tức giận hét một tiếng, cầm roi xông đến đánh liều, Hoàng Thiên Hóa nhảy ra đánh trả. Hạm Chi xông vào trợ chiến bị Dương Tiên đón đánh. Thê Vân cũng bị Na Tra tấn công luôn.



Hạm Chi bị Tử Nha quăng roi Đả thần đánh bể đầu. Thê Vân thất kinh toan bỏ chạy thì bị Na Tra đâm nhào xuống đất, chết tại trận.



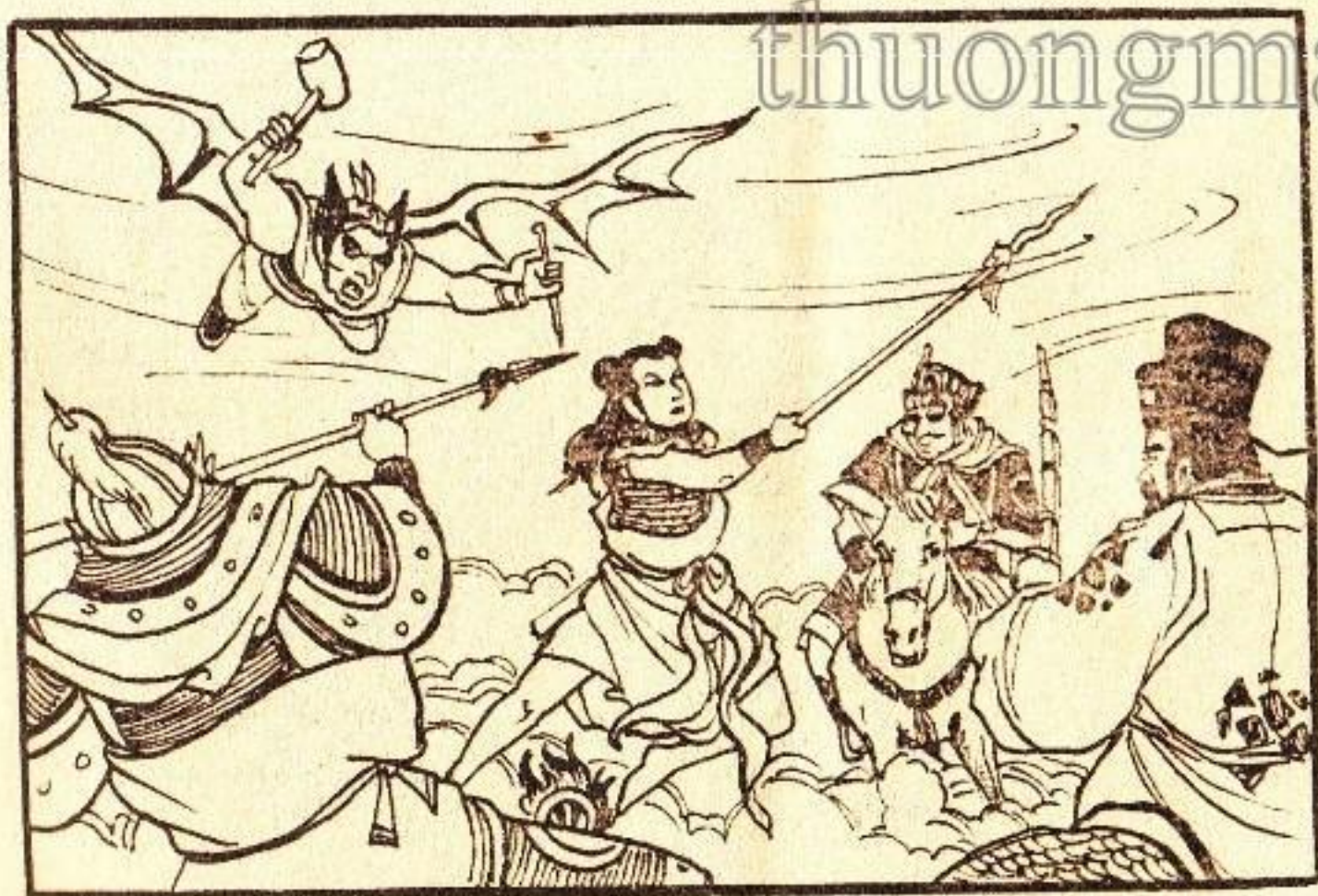
Văn Thái sư thấy các vị tiên cô đều bỏ mạng, liền thu quân chạy về. Từ Nha họp các tướng bàn kế hoạch cướp trại binh Thương ngay tối hôm đó.



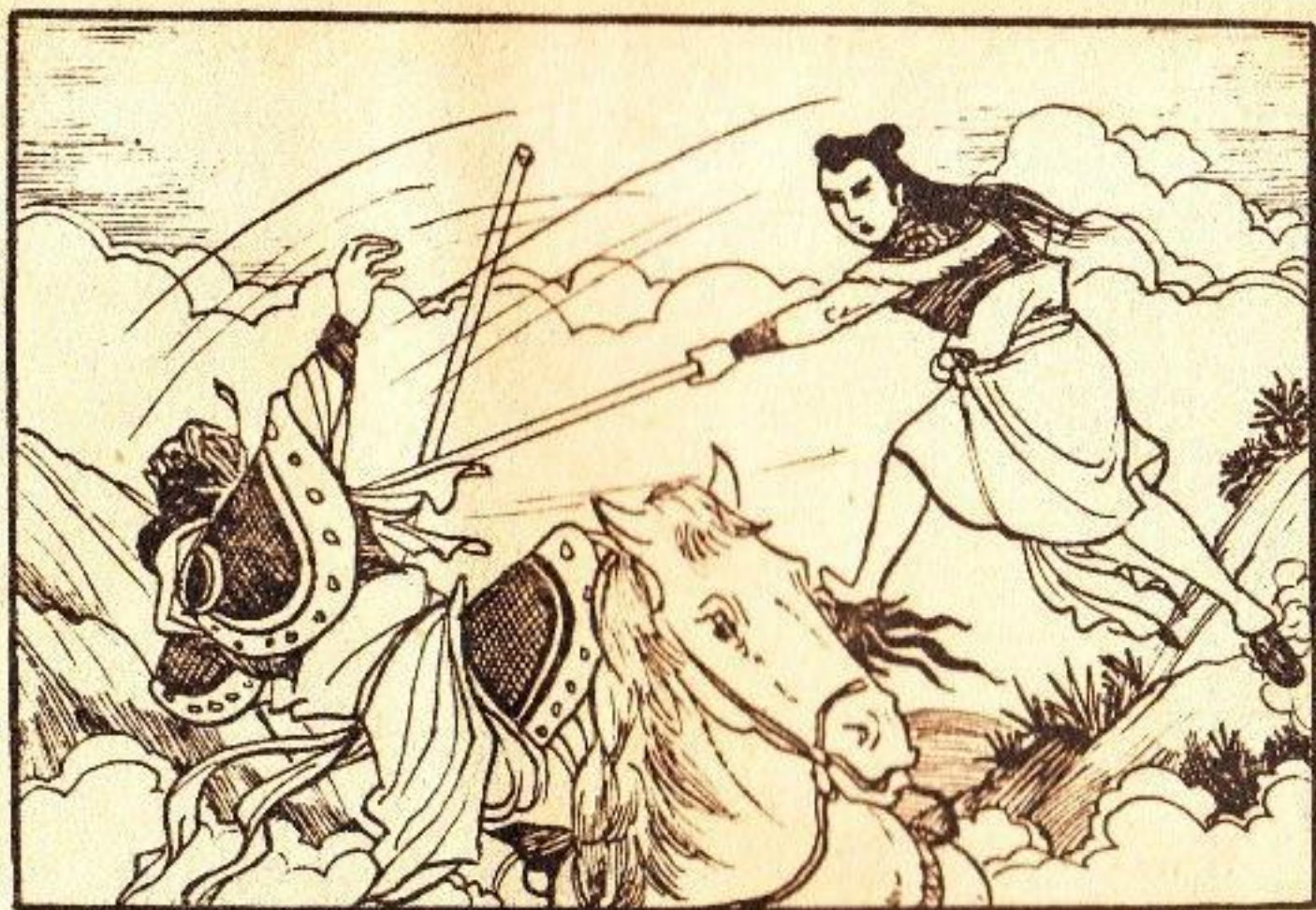
Đến canh hai, quân Châu đốt pháo hiệu xông vào tấn công. Quân Thương tan vỡ nhanh chóng. Văn Thái sư túng thế phải bỏ chạy với các tướng cận vệ, không ai còn tinh thần chiến đấu.



Văn Thái sư dẫn tàn binh chạy suốt buổi. Đến một khu rừng thì có tiếng pháo nổ lớn, Na Tra dẫn quân xuất hiện.



Văn Thái sư liền xông đến đánh Na Tra. Đặng Trung, Tân Hườn, Kiệt Lập, Dư Khánh đồng loạt xông vào vây Na Tra lại.



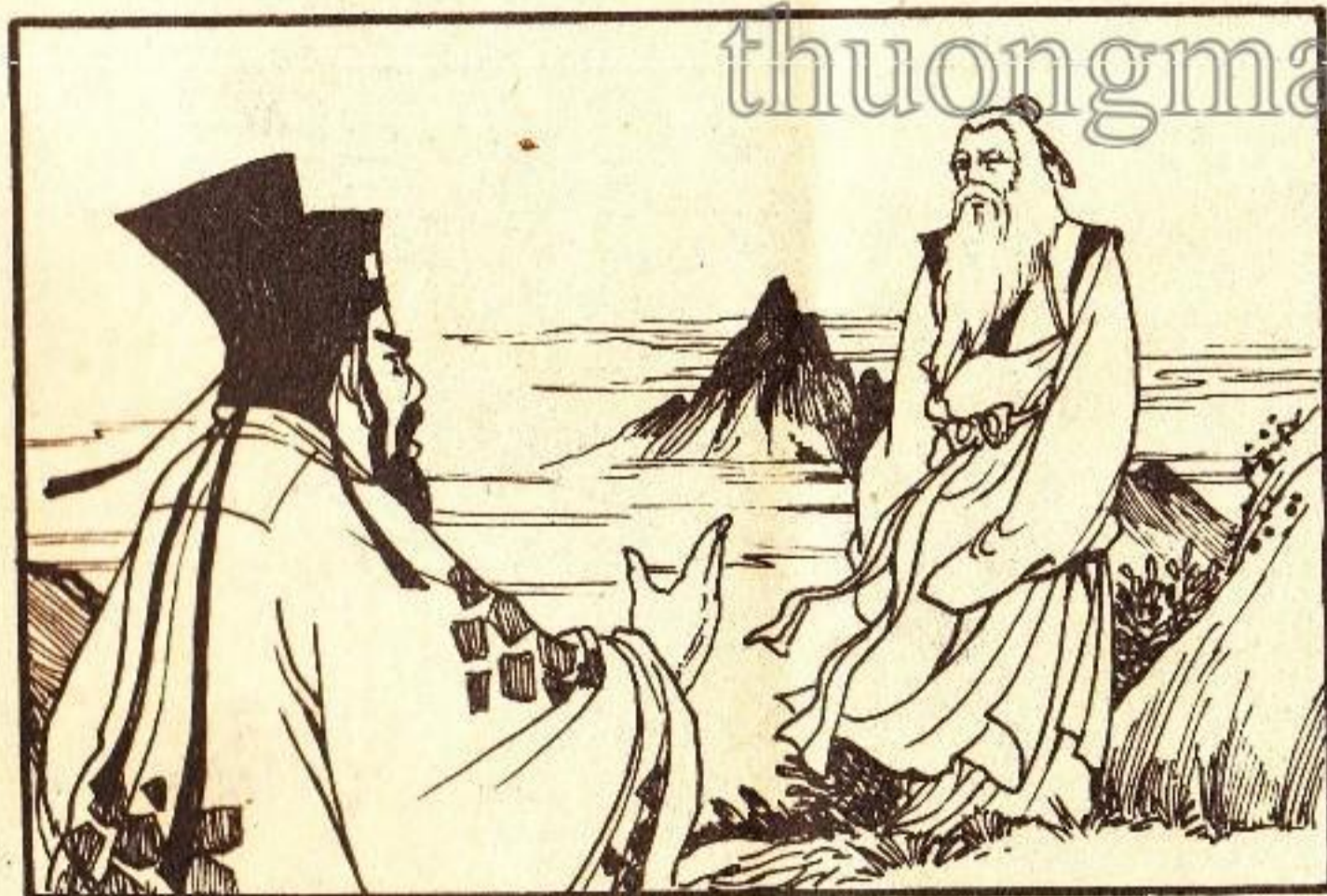
Na Tra không nao núng, chỉ trong vài hiệp đâm Kiết Lập một giáo té xuống ngựa chết tốt. Đặng Trung lại bị Na Tra ném Càn khôn quyền mà tắt thở, hồn cũng bay lên đài Phong Thần.



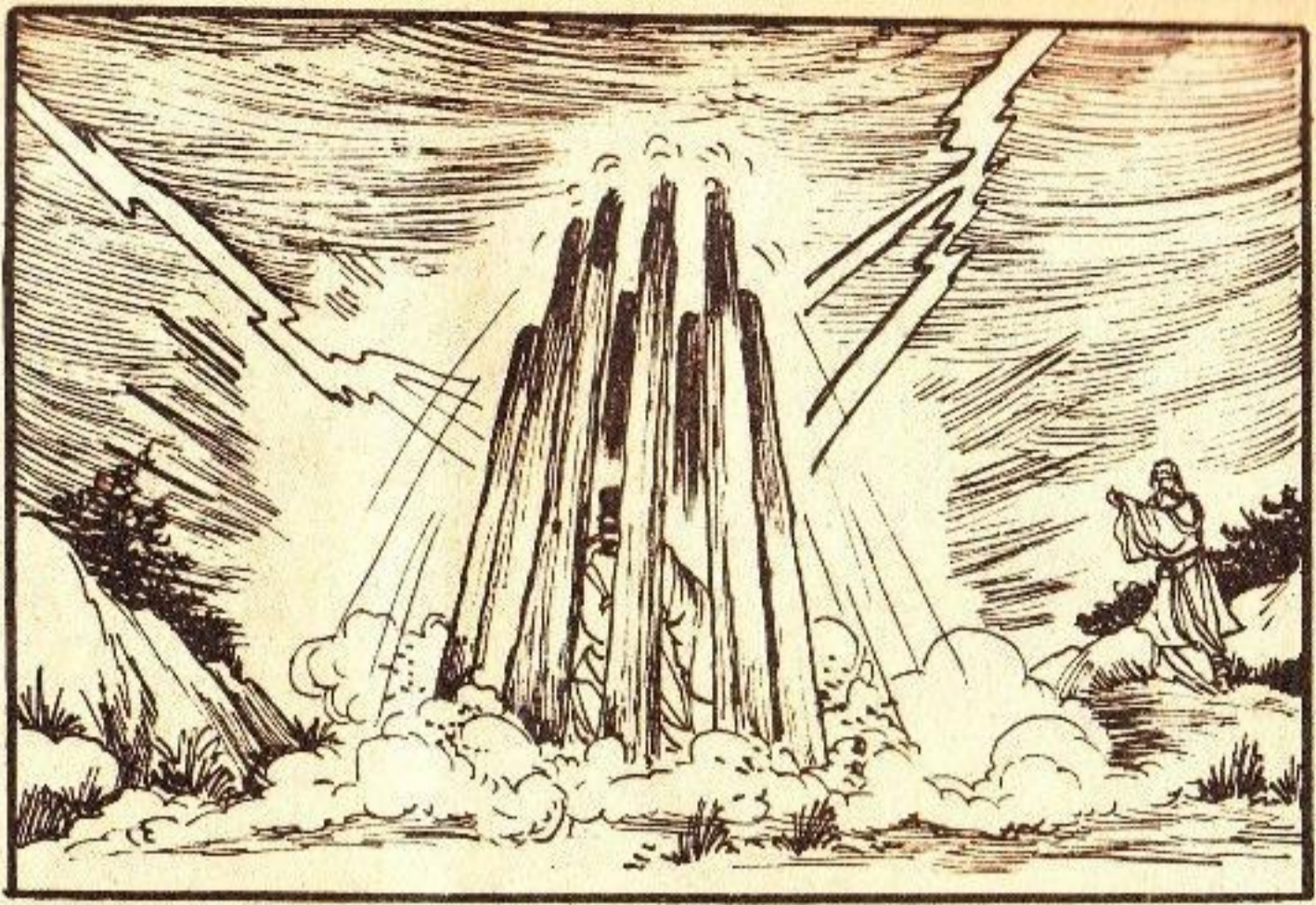
Hoàng Thiên Hóa "bất thần" xuất hiện ném Hỏa long phiêu trúng đầu Dư Khánh chết tươi. Văn Thái sư thất kinh, vội giục Hắc kỳ lân bay lên núi.



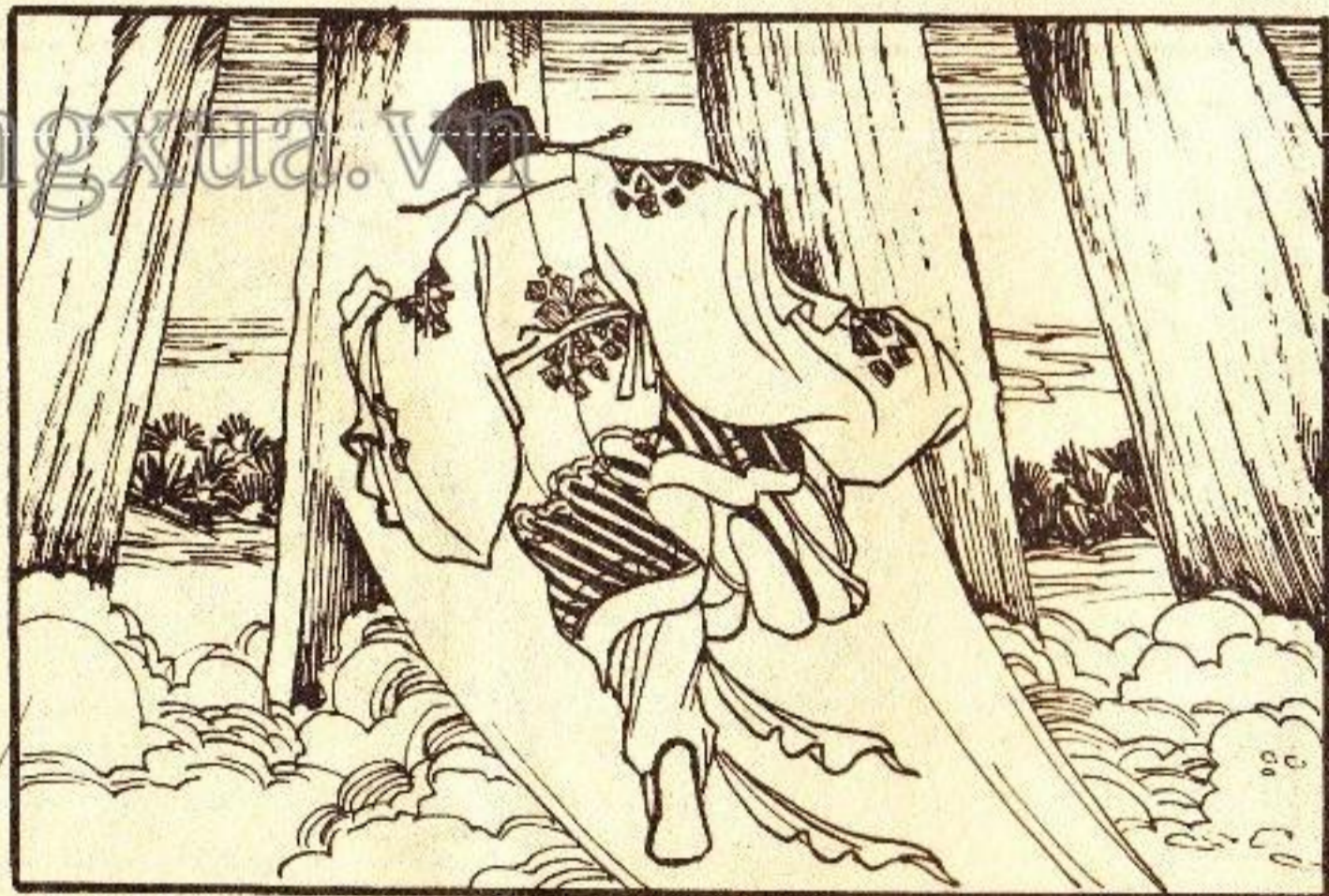
Lôi Chấn Tử bay ra cản lại. Tân Hườn vôi bay lên đánh đỡ cho Thái sư, nhưng bị Lôi Chấn Tử đập một chùy chết tươi. Văn Trọng thừa dịp dộn thổ trốn thoát.



Văn Trọng đi đến núi Tuyết Long. Vừa ló lên khỏi mặt đất đã thấy Vân Trung Tử đứng chờ Vân Trung Tử nói: "Nơi Tuyết Long này là chỗ tử địa, sao Thái sư chưa chịu đầu hàng".



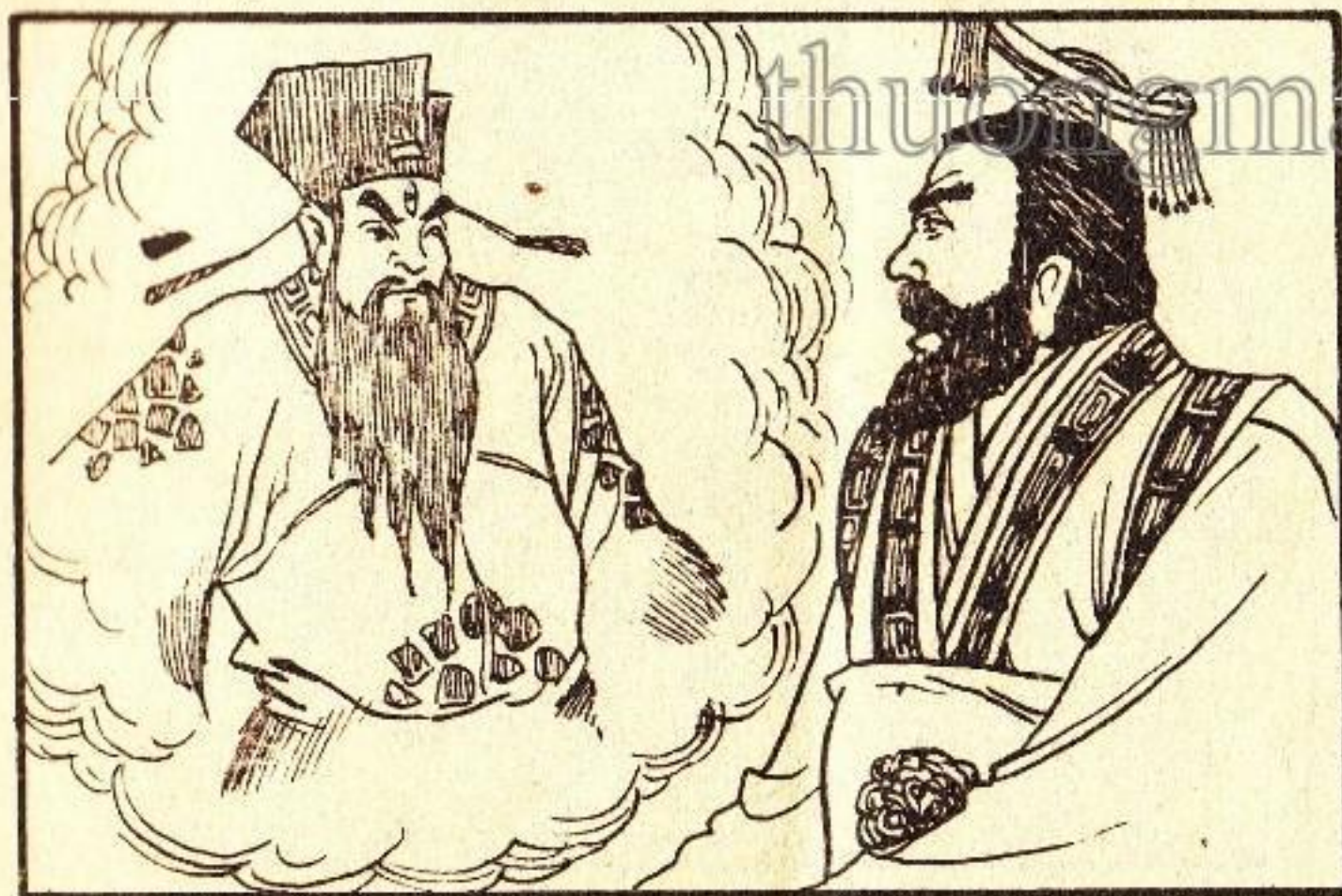
Nói rồi, Vân Trung Tử vỗ tay một cái, sấm sét nổi dậy, dưới đất mọc lên 8 cây trụ cao vây Thái sư vào giữa.



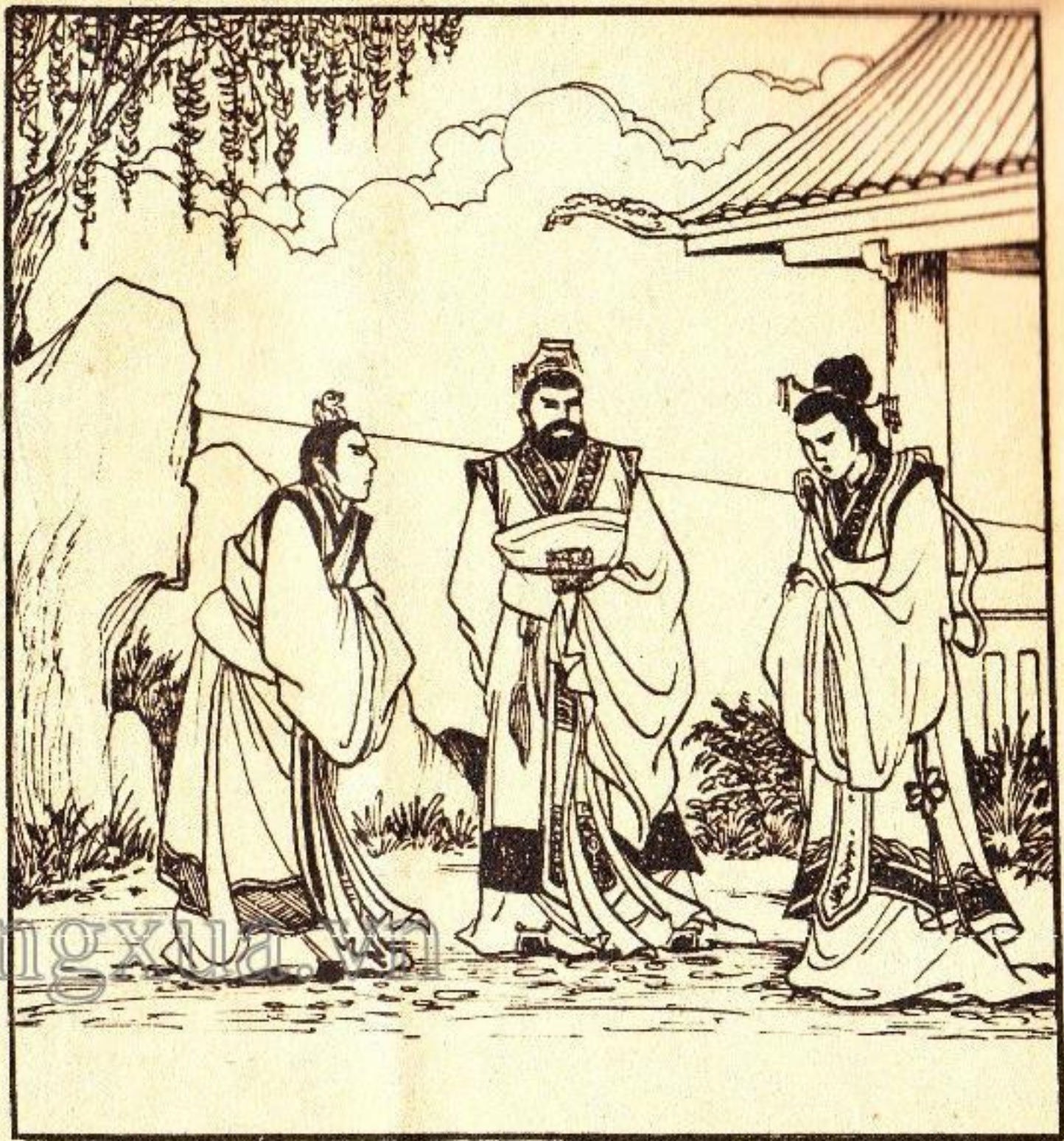
Văn Trọng nhảy lên cao, định thoát ra ngoài nhưng Vân Trung Tử đã lấy cái bình bát của Nhiên Đăng chụp xuống 8 cây trụ, như đập nút chai.



Văn Thái sư nhảy lên đựng dầu té xuống, Văn Trung Tử ở ngoài làm phép cho lửa cháy phùng phùng. Thái sư Văn Trọng đành hồn lìa khỏi xác!



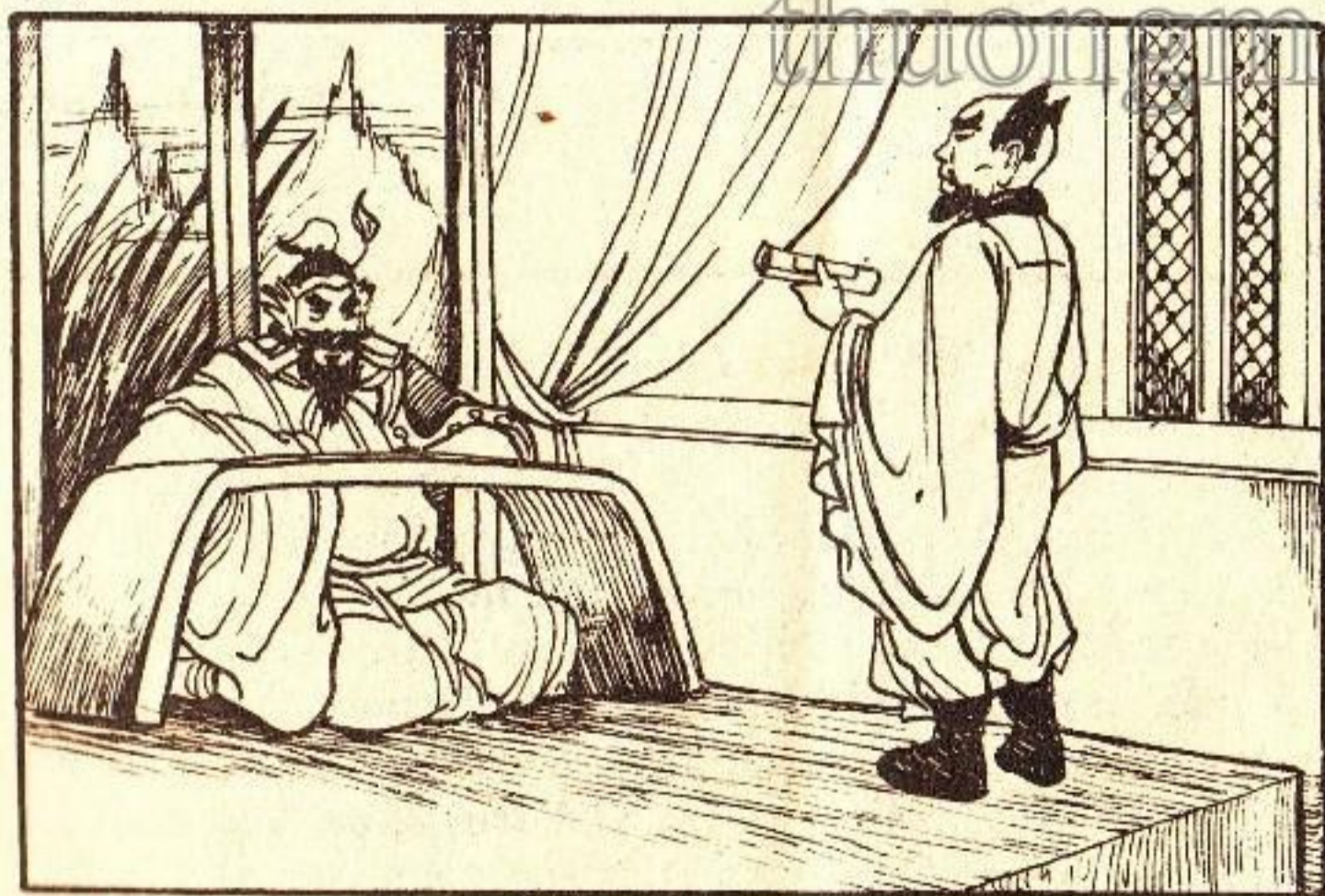
Lúc bấy giờ, Trụ Vương đang ngà say thì thấy Thái sư đứng trước mặt nói: "Xin bệ hạ hãy tu nhơn tích đức, lo sửa lỗi mình, họa may điều lành trở lại". Nói xong Thái sư biến mất, hồn cũng bay lên đài Phong Thần.



Trụ Vương liền thuật lại giấc chiêm bao cho Đắc Kỳ nghe. Đắc Kỳ nói: "Làm sao có chuyện đó xảy ra?" Cho nên Trụ Vương bỏ qua chuyện đó. Trụ Vương vẫn uống rượu, vui chơi đàn hát với Đắc Kỳ. Bỗng thấy Vi Tử vào báo Văn Thái sư tử trận. Trụ Vương liền nói: "Hôm trước nằm mộng thấy Thái sư hiện về báo cho trẫm biết là Thái sư tử trận nơi núi Tuyết Long rồi". Vi Tử nói: "Văn Thái sư là rường cột nhà Thương, nay chết đi thì vận nước sẽ rối lắm. Tây Kỳ thế đang mạnh khó trừ được, vậy phải hạ lệnh cho Đặng Cửu Công lãnh chức nguyên Nhung kéo binh ngăn đón Tây Kỳ mới xong".



Hôm sau Không Tuyên được lệnh vua đến trấn ải Tam Sơn thế cho Đặng Cửu Công. Đặng Cửu Công giao hết các việc rồi điễm tướng tế cờ, định ngày tấn binh. Bỗng có quân báo: "Có một thằng lùn xin ra mắt lão gia và dâng thơ".



Đặng Cửu Công truyền cho vào thì ra người đó là Thổ Hành Tôn, được Thân Công Báo viết thư tiến cử. Đặng Cửu Công vì tình không biết dùng Thổ Hành Tôn vào việc gì, liền cho làm chức Ngũ Quân đốc lương.



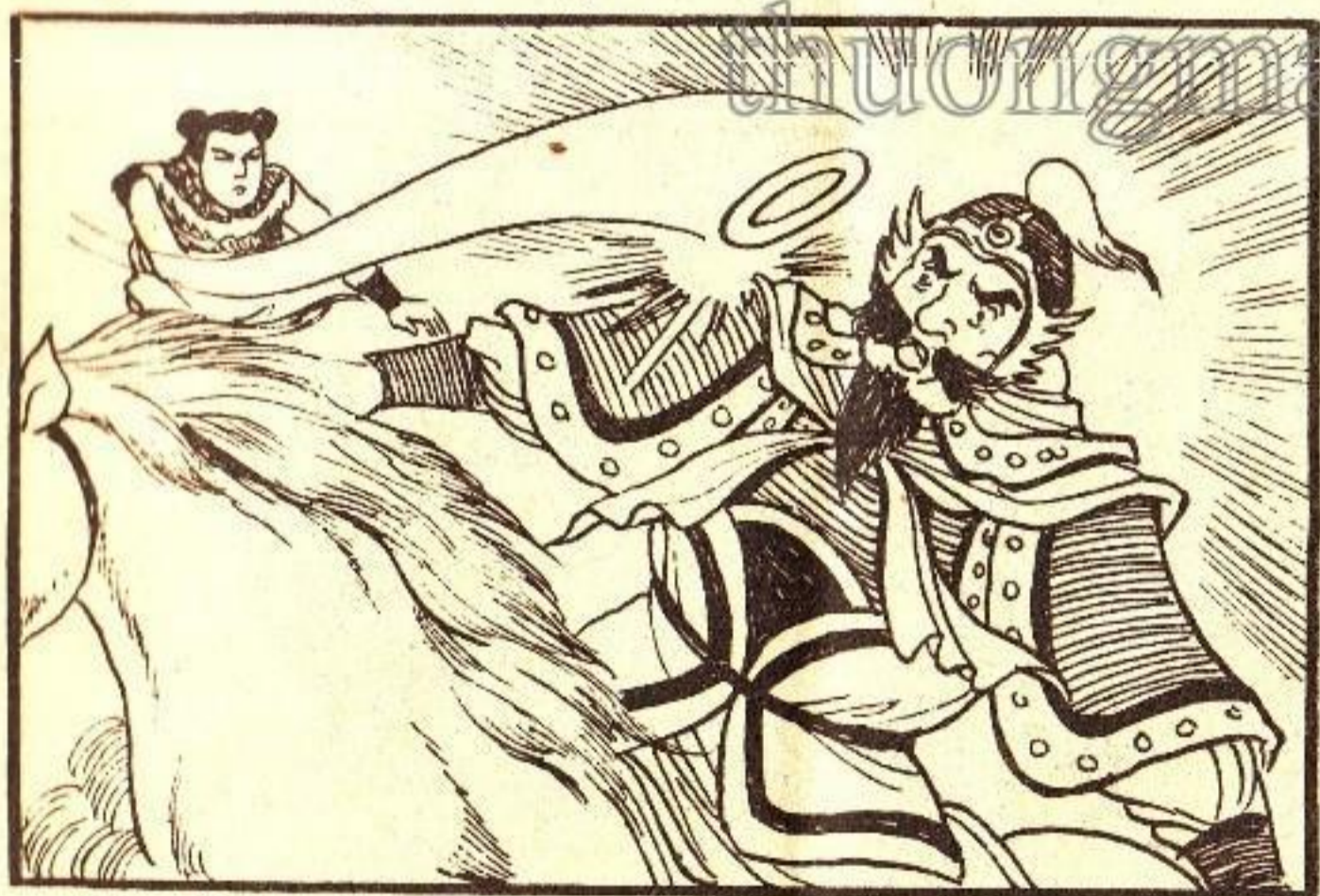
Bấy giờ uy thế của Tây Kỳ nổi như phao. Từ khi Tử Nha phá được binh Văn Trọng, các chư hầu đều phục tùng. Ngày kia, có quân thám mã về báo "Đặng Cửu Công từ ải Tam Sơn kéo đại binh đến cửa Đông Thành đóng trại".



Đặng Cửu Công hạ trại xong, Tiên phuông Thái Loan liền xin lãnh hai ngàn binh mã đến dưới thành khiêu chiến. Tử Nha cho Nam Cung Hoát ra cự địch. Nam Cung Hoát thấy tướng Trụ mặt vàng như nghệ, hình dung hung ác.



Hai người đánh nhau đến 40 hiệp vẫn bất phân thắng bại, Na Tra thấy Hoàng Phi Hồ không thể nào thắng nổi Đặng Cửu Công nên xông vào trợ chiến.



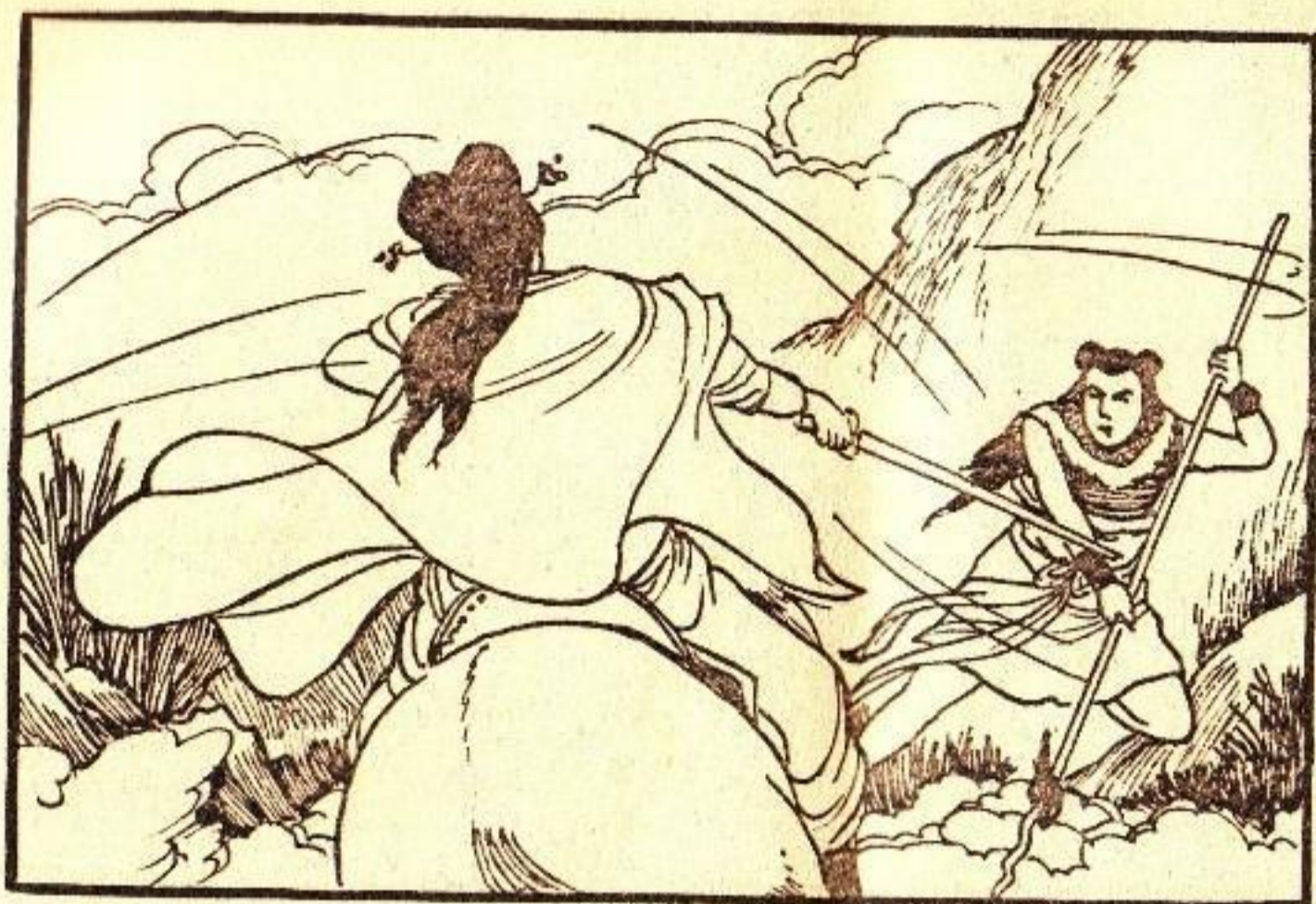
Đặng Cửu Công một mình cự với Na Tra và Hoàng Phi Hồ mà sức vẫn cầm đồng. Na Tra quăng Càn khôn quyền lên, đánh nhằm cánh tay phải Cửu Công bị gãy xương, gàn sa xuống đất. Binh Châu áp tới đánh nhau.



Cho đến mấy ngày sau, bệnh tình của Đặng Cửu Công vẫn chưa giảm, Đặng Thiên Ngọc oán hận Na Tra lắm, liền vào thưa với Đặng Cửu Công xin ra trận báo thù. Đặng Cửu Công dặn: "Na Tra là dũng tướng pháp thuật lại cao cường, con phải cẩn thận".



Na Tra ra trận thấy một nhan sắc tuyệt trần, mắt xanh như nhung, môi thắm tở son, tuổi chừng 16.



Đặng Thiên Ngọc nói: "Ngươi là kẻ thù của ta. Ngươi đánh cha ta bị thương nên ta ra đây chém ngươi cho hả giận". Dứt lời, Thiên Ngọc đỏ phùng mắt cầm kiếm xóc tới chém Na Tra mấy nhát. Na Tra vội đưa giáo ra đỡ.



Đặng Thiên Ngọc giả cách tránh bại, giục ngựa để cho Na Tra đuổi theo rồi dùng đá Ngũ quang ném lại một viên, trúng nhằm sống mũi của Na Tra. Na Tra hoảng sợ quay về thành.



Ngày kế, Đặng Thiên Ngọc dẫn binh đến khiêu chiến nữa. Lát sau thấy một tướng cỡi ngựa ra thành xung tên là Hoàng Thiên Hóa.



Hoàng Thiên Hóa vung chùy đập xuống, Thiên Ngọc đưa bửu kiếm ra đỡ, đánh được ít hiệp, Thiên Ngọc quày ngựa bỏ chạy, Thiên Hóa biết ý nên không đuổi theo, chỉ đứng một chỗ cười ngất.



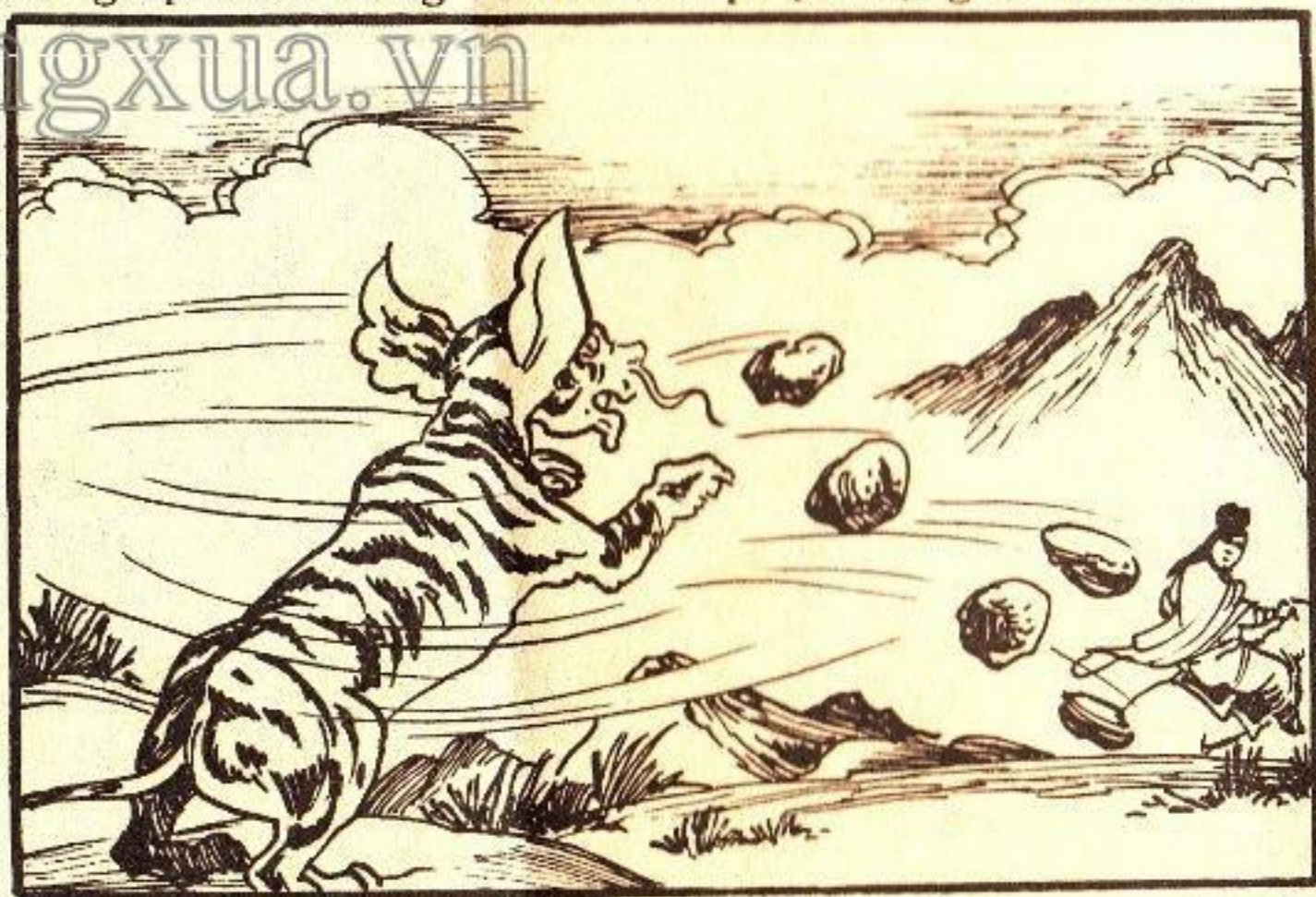
Đặng Thiên Ngọc hô người, quay lại nói với Hoàng Thiên Hóa: "Thằng nhỏ nhất như thỏ! Người không dám đuổi theo ta sao? Thiên Hóa bị mỹ nhân kích, không dẫn được liền đuổi theo, lại bị Thiên Ngọc ném một cục đá.



Tuy Hoàng Thiên Hóa đã biết trước, nhưng cục đá ấy hào quang chiếu sáng, làm cho đôi mắt Thiên Hóa chói lòa, không thấy đường tránh, nên bị trúng vào sống mũi còn nặng hơn Na Tra. Thiên Hóa thất kinh ôm đầu chạy về trước phủ.



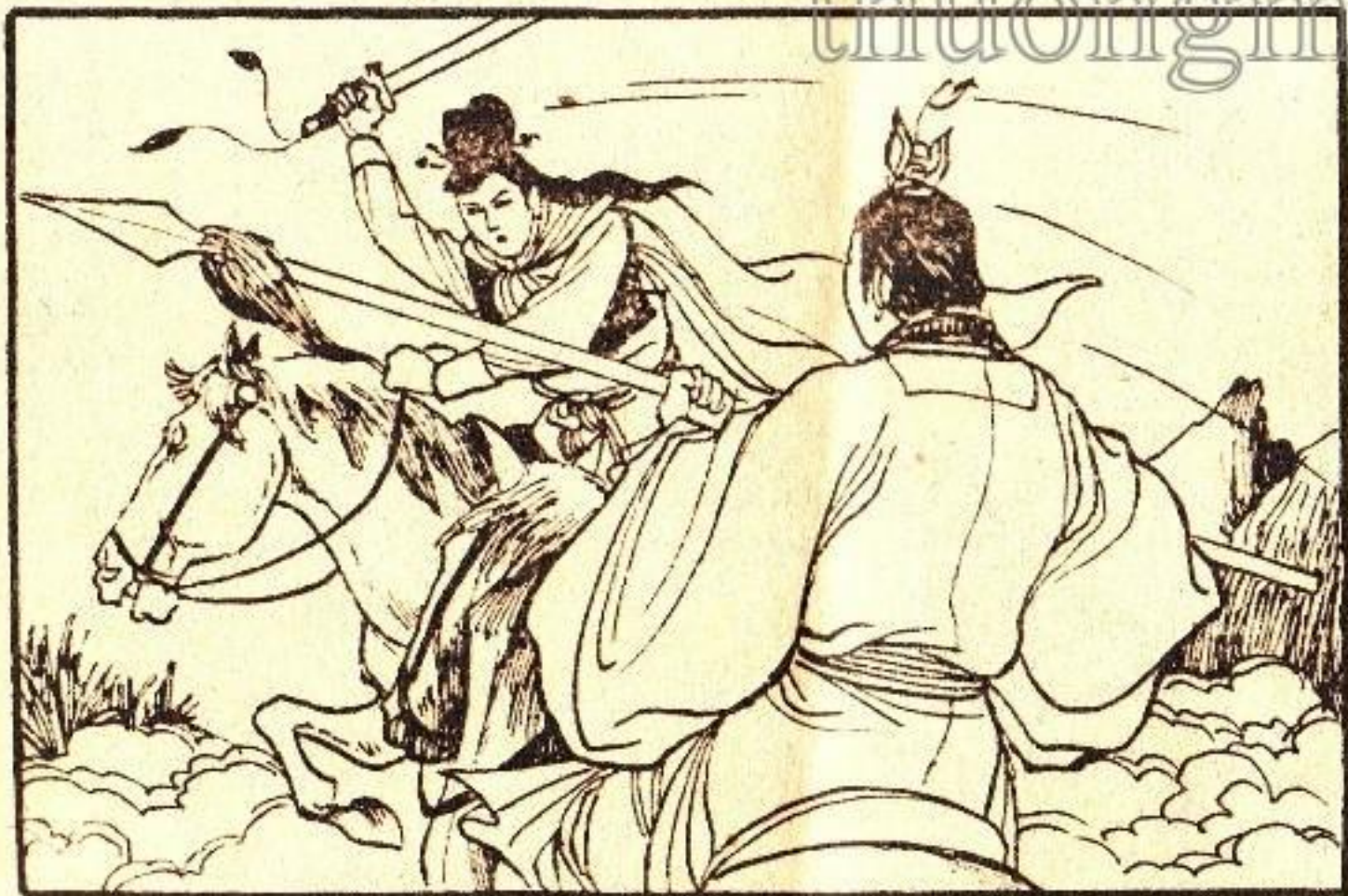
Hôm sau, Đặng Thiên Ngọc lại đến dưới thành khiêu chiến. Dương Tiên nói nhỏ với Long Tu Hồ: "Nàng ấy chỉ có tài quăng đá mà thôi. Nếu anh chịu trở tài thì tôi sẽ theo anh giúp sức". Long Tu Hồ liền phục mạng ra thành.



Long Tu Hồ nói: "Ta vâng lệnh Thừa tướng ra bắt người đem nạp". Nói rồi vung 2 tay liệng đá âm âm, từng viên đá to bằng cái chậu, song quăng chẳng được xa, Thiên Ngọc sợ trúng nhằm đầu ngựa, nên phải lui trở lại.



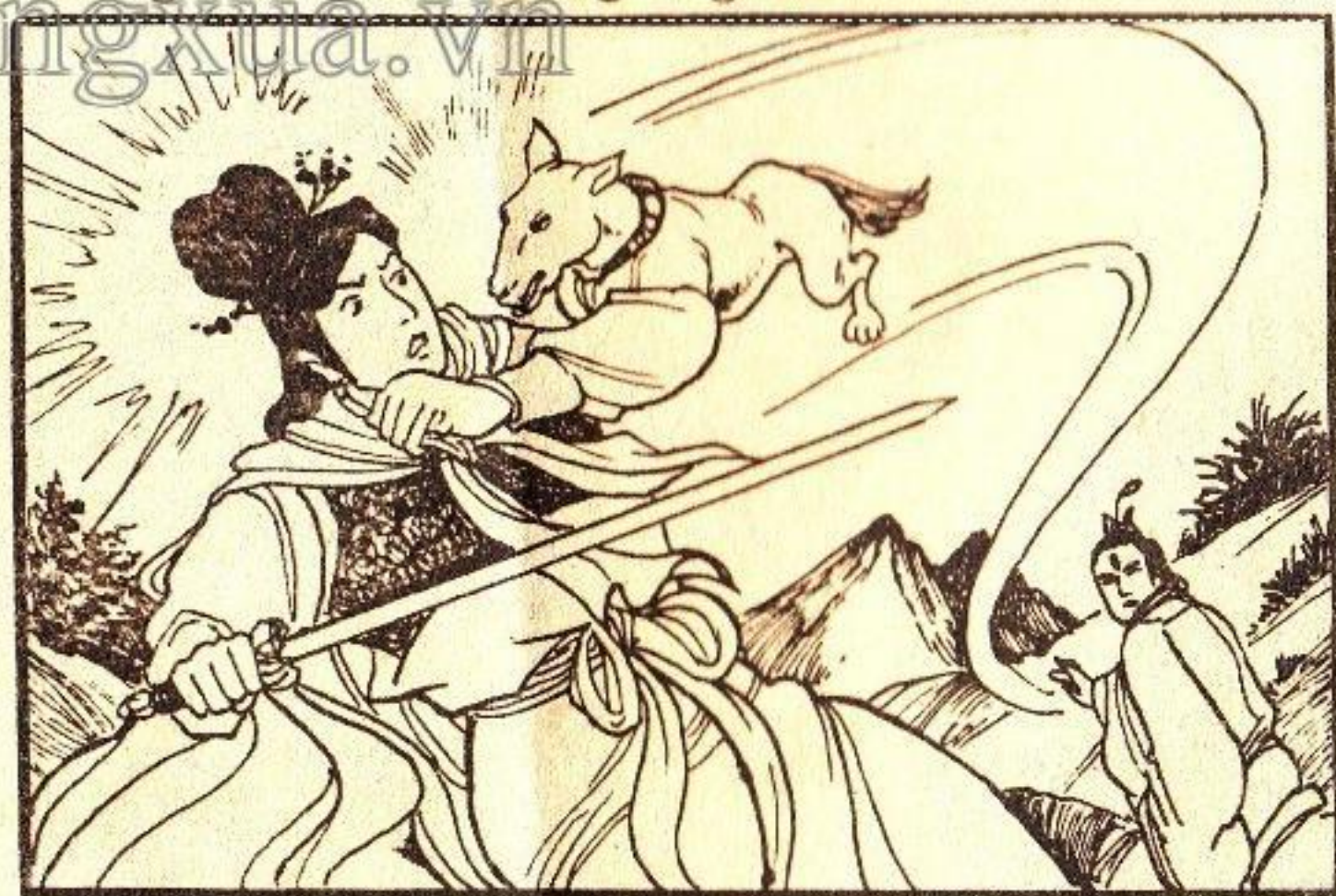
Long Tu Hồ rượt theo liệng mả. Đặng Thiên Ngọc nổi giận thò vào túi lấy đá Ngũ quang của mình ném trả. Tu Hồ né không kịp, trúng nhằm căn cổ, Thiên Ngọc ném luôn một cục nữa, Tu Hồ té nhào.



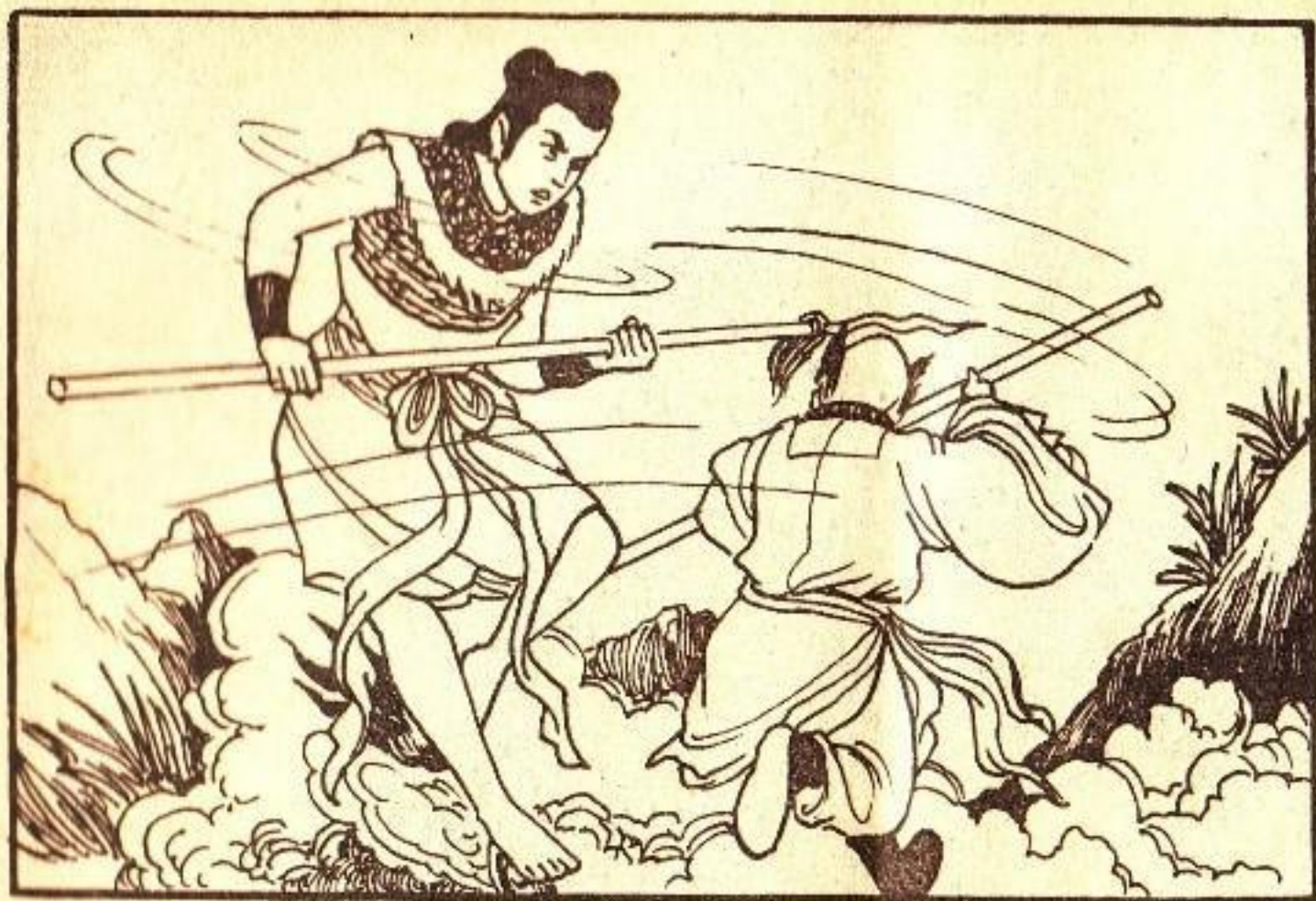
Dương Tiễn thấy Thiên Ngọc vung gươm toan chém Long Tu Hồ, vội vàng chạy đến đỡ kiếm và nói: "Người không được giết đạo huynh ta".



Đặng Thiên Ngọc liền vung gươm chém Dương Tiên. Dương Tiên đánh đỡ một hồi. Thiên Ngọc bỏ chạy liệng một cục đá trúng nhằm mặt Dương Tiên đổ hào quang. Nhưng Dương Tiên không hề gì cả.



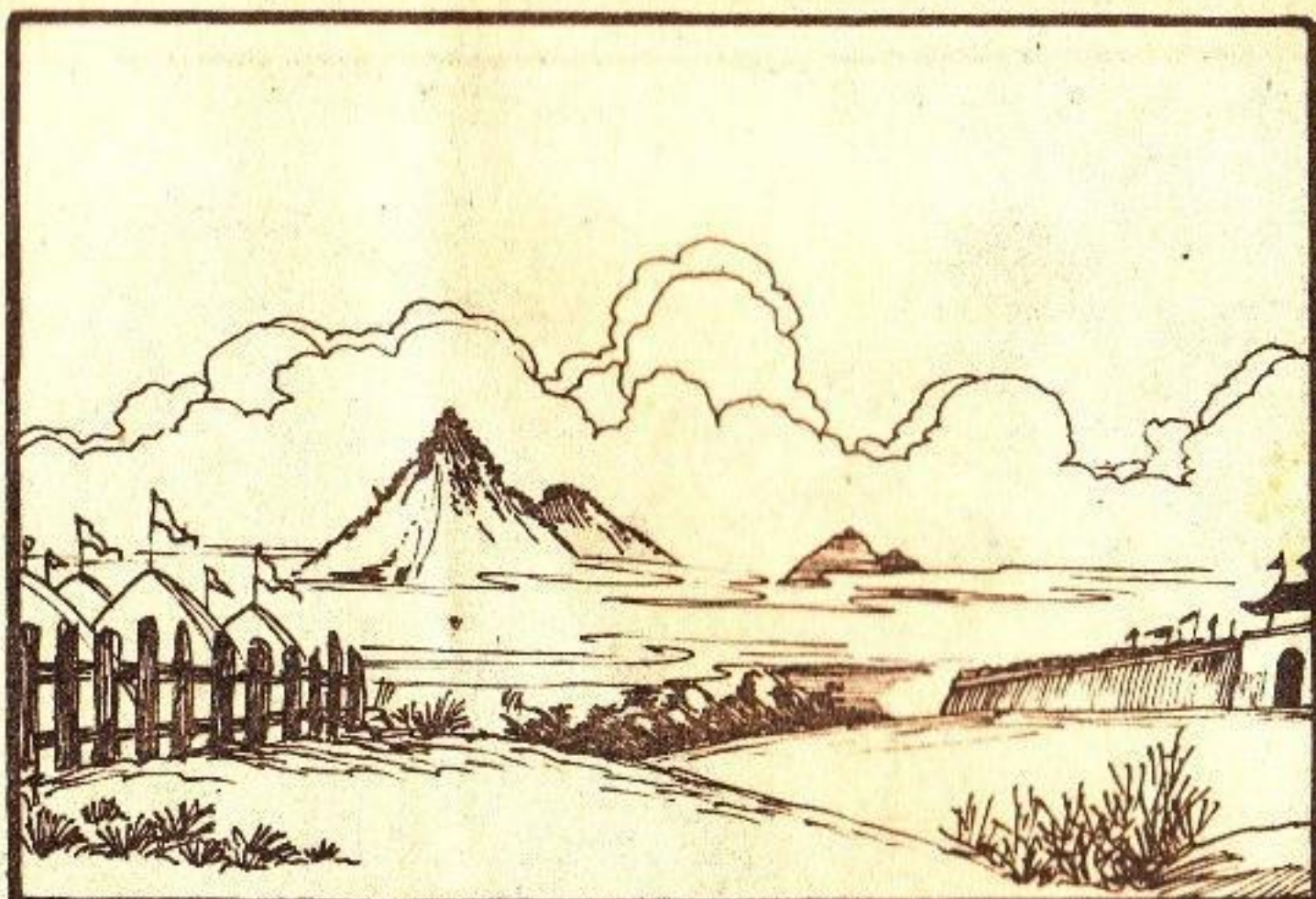
Đặng Thiên Ngọc quăng luôn 3, 4 cục nữa. Nhưng quăng chừng nào Dương Tiên càng đuổi theo chừng ấy. Dương Tiên quăng con Hạo Thiên khuyên ra cần nhằm cổ Thiên Ngọc sút một miếng thịt. Thiên Ngọc la thét thanh bỏ chạy vào dinh.



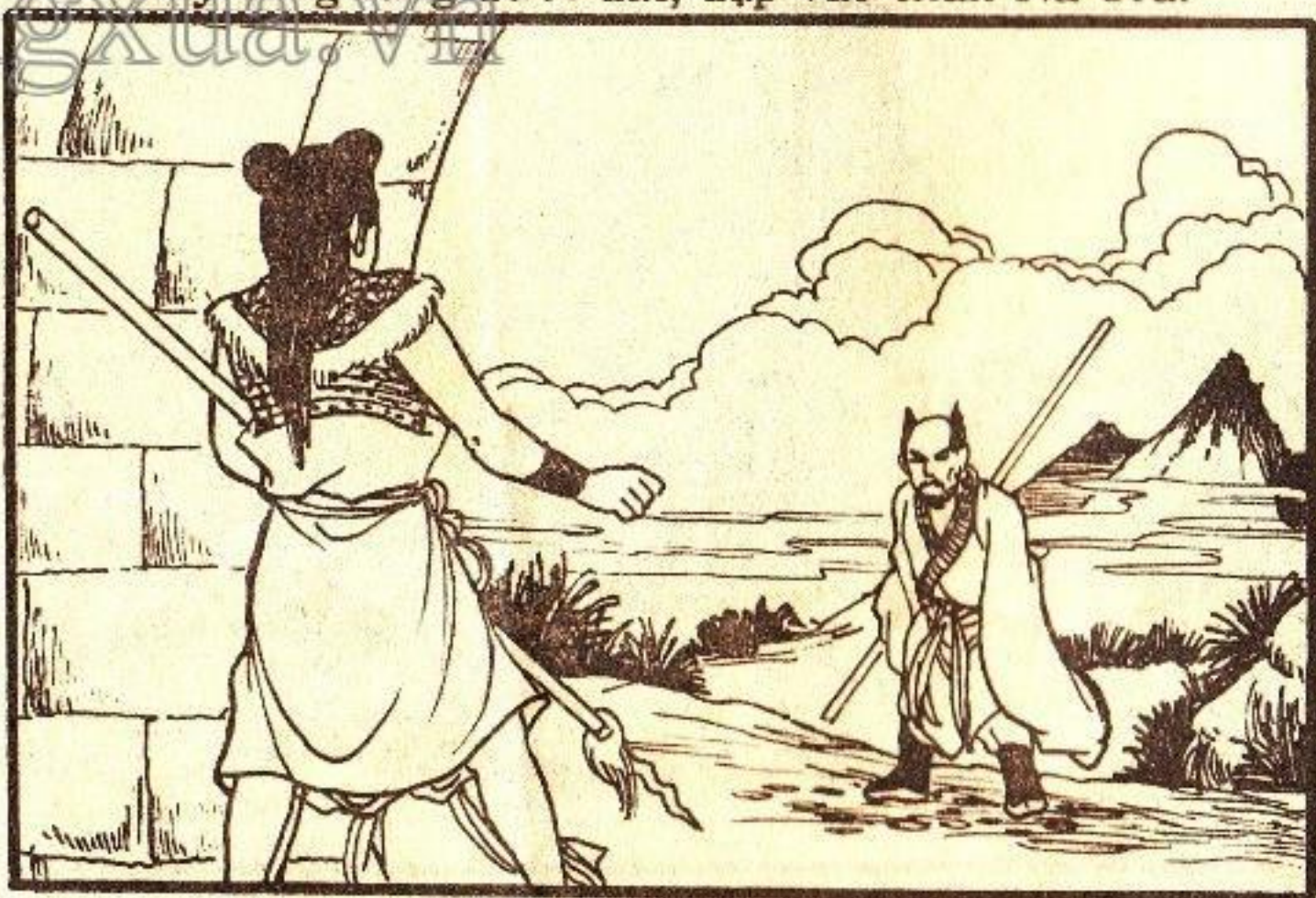
Thổ Hành Tôn dùng linh đơn chữa vết thương cho 2 cha con Đặng Cửu Công. Còn trong thành Tây Kỳ các tướng bị thương cũng đang được chữa trị. Hai bên nghỉ dưỡng bệnh mấy ngày, không bên nào dám ra khiêu chiến.



Mấy hôm sau, Đặng Cửu Công nói với Thái Loan nhường chức Tiên phuông cho Thổ Hành Tôn. Thổ Hành Tôn lãnh binh đến trước thành kêu lớn: "Hãy bảo Na Tra ra đây nói chuyện". Na Tra nghe gọi liền xuất thành.



Thổ Hành Tôn bị Na Tra gọi là thẳng lùn, nổi giận giơ côn lên. Na Tra cũng đánh trả, nhưng đứng trên xe cao quá, Na Tra không đánh Thổ Hành Tôn được. Còn Thổ Hành Tôn nhảy tung tăng dưới đất, đập vào chân Na Tra.



Na Tra liền bước xuống xe đánh với Thổ Hành Tôn, nhưng vẫn còn chậm chạp hơn Thổ Hành Tôn. Giao chiến một hồi, Na Tra bị Hành Tôn đập côn trúng bắp vế.



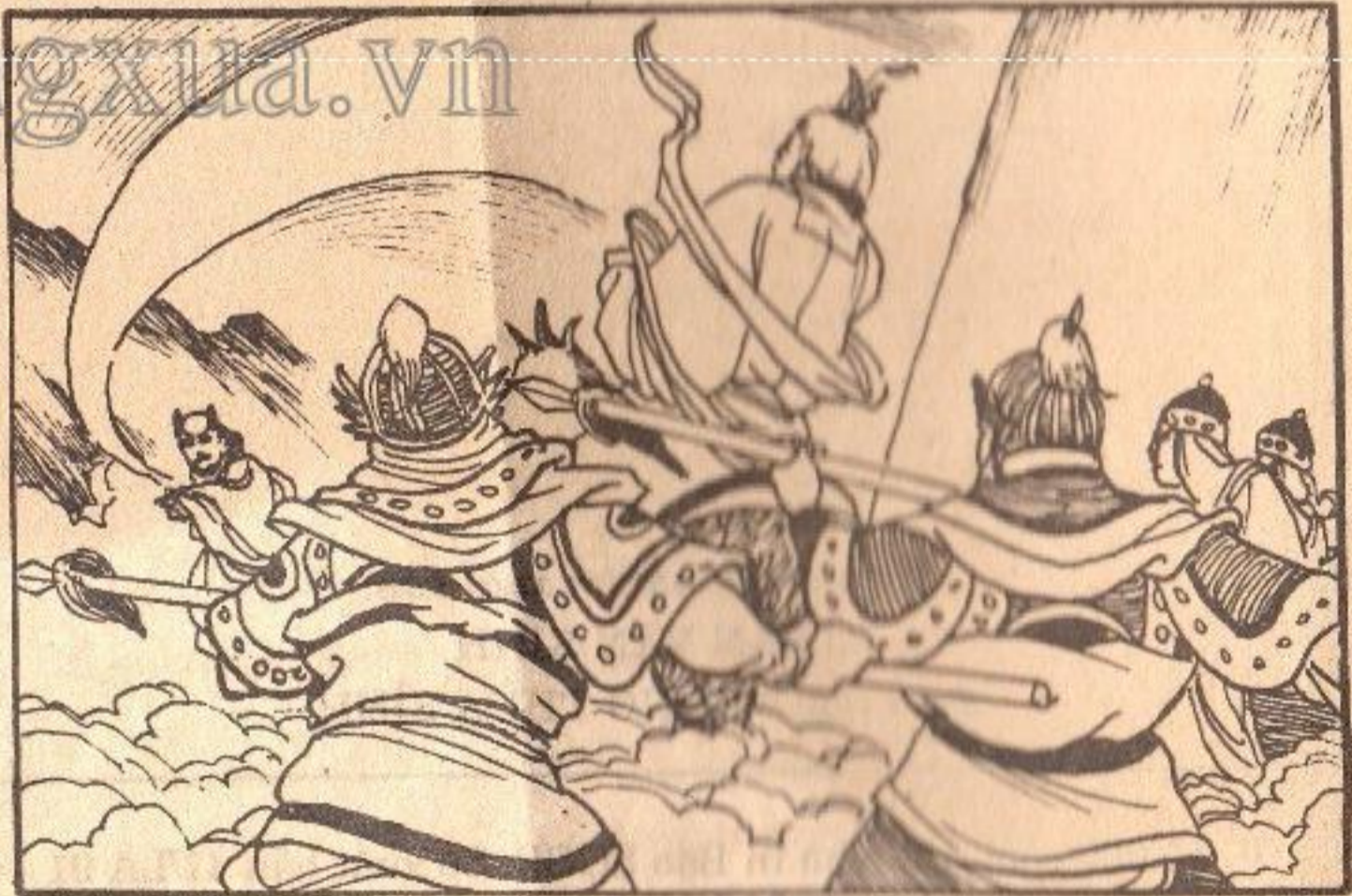
Na Tra nổi xung ném Càn khôn quyền ra nhưng Thỏ Hành Tôn đã kịp quăng dây Khôn tiên ra trước, trói Na Tra dẫn về trại.



Đặng Cửu Công vui mừng mở tiệc đãi Thỏ Hành Tôn. Trong lúc quá chén, Đặng Cửu Công nói: "Nếu tướng quân phá nổi Tây Kỳ thì ta gả con gái ta là Đặng Thiên Ngọc cho". Thỏ Hành Tôn nghe nói rất háo hức.



Rạng ngày, Thổ Hành Tôn đến trước thành gọi Tử Nha ra trận, quyết bắt cho được Tử Nha để cưới Thiên Ngọc. Tử Nha nghe báo liền dẫn binh ra trước thành.



Hai người xông vào đánh nhau với nhau. Hành Tôn quăng dây Khôn tiên trời Tử Nha té xuống đất toan bắt sống, nhưng binh tướng Châu đã ào tới cứu Tử Nha đem về thành.